

רעפ 55247-12-25 - סתיו בר סימן טוב נ' תחנת משטרה - עפולה

בבית המשפט העליון

ברע"פ 55247-12-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשת: סתיו בר סימן טוב
נגד

המשיבה: תחנת משטרה - עפולה
בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
בשם המבקשת: עו"ד ימימה אברמוביץ'; עו"ד זוהר ארבל

החלטה

זוהי בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

המבקשת עצורה החל מיום 04.12.2025 בחשד לביצוע עבירות סמים, קשירת קשר לפשע ושיבוש הליכי משפט.

הבקשה שלפניי נסובה על החלטת בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (כבוד סגן הנשיאה, השופט ש' אטרס) בעמ"י 52566-12-25 מיום 18.12.2025. במסגרתה, התקבל עררה של המשיבה על החלטת בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת (כבוד השופט ר' עומרי) במ"י 14922-12-25 מיום 17.12.2025, כך שבוטלה ההחלטה לשחררה למעצר בית, ותחת זאת נקבע כי תישאר במעצר עד ליום 21.12.2025.

טענתה העיקרית של המבקשת היא שהחלטת בית המשפט המחוזי מבוססת על הנחה שגויה לפיה המבקשת שתקה בחקירותיה ולא מסרה גרסתה לאירועים; וזאת על אף שביום 14.12.2025 מסרה בחקירתה גרסתה לנסיבות בגין נמצאו סמים ברשותה. נטען כי החלטה זו "פוגעת בתחושת הצדק", בין היתר בראי נסיבותיה האישיות של המבקשת - היותה נעדרת עבר פלילי ואם לשני ילדים קטינים.

לא מצאתי כי טענות המבקשת עומדות באמת המידה המחמירה החלה בבקשות כגון דא. כידוע, בית משפט זה לא נוהג להתערב ב'גלגול שלישי' בהחלטות הנוגעות לענייני מעצרים, אלא אם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, או בהינתן נסיבות חריגות ומיוחדות (ראו: ברע"פ 1182-10-25 אבו כף נ' מדינת ישראל (03.10.2025)); והדברים נכונים ביתר שאת ביחס לבקשות שעניינן החלטות על מעצר ימים (ברע"פ 80385-09-25 משייב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (01.10.2025)). לא מצאתי כי עניינה של המבקשת הוא בגדר מקרה חריג, ודומה כי כל טענותיה תחומות לדלת אמות עניינה הפרטני בלבד. אף אם נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי - אין די בכך כדי להצדיק התערבות נוכח אמת המידה המחמירה החלה בענייני מעצר ימים, כמתואר.

הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"ו (19 דצמבר 2025).

חאלד כבוב
שופט